

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200326
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7019200326.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisneauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: O. N., D.. XX.X.XXXX, N. Z. Č.. XX, Z. A., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov, so sídlom Masarykova č. 10 Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. spisu: KaPO/12245/2019, ČRZ: 56656/2019 zo dňa 18.4.2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/80/2019-46 zo dňa 17.09.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Košiciach ako správny súd napadnutým rozsudkom č.k. 6S/80/2019-46 zo dňa 17.09.2020 zamietol žalobu žalobkyne a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie žalovaného je vecne správne, pretože v administratívnom konaní bolo preukázané, že žalobkyňa nesplnila jednu z kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci a to podmienku, že nesmie ísť o zrejmu bezúspešnosť sporu. Zo skutkových okolností vecí je zřejmé, že táto bezúspešnosť je zřejmá už na základe bežného posúdenia vecí. Bolo preukázané, že žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie právnej pomoci z dôvodu podania dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018. V konaní pred okresným a krajským súdom bola zastúpená právnu zástupkyňou JUDr. Michaelou Mihalcovou, ktorá jej bola ustanovená žalovaným a s ktorou uzavrela plnomocenstvo. Rozsudok Krajského súdu bol doručovaný len advokátke dňa 24.1.2019, ktorá rozsudok následne doručila žalobkyňi dňa 29.1.2019. Oprávneným subjektom na doručovanie tohto rozsudku bola advokátka, ktorá bola v čase jeho doručovania právnu zástupkyňou žalobkyne. Preto nebolo povinnosťou súdu rozsudok doručovať aj žalobkyňi. Čo sa týka rozsahu udeleného splnomocnenia, tak v plnomocenstve zo dňa 2.5.2018 je uvedené, že žalobkyňa splnomocňuje advokátku na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci o ochranu osobnosti, náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody vedenom na OS Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/1/2012. Z formulácie tohto plnomocnenstva vyplýva, že žalobkyňa udelila plnomocenstvo právnej zástupkyňi v rozsahu na celé konanie, čo je v súlade s § 92 CSP. Až žiadosťou zo dňa 4.3.2019, ktorá došla žalovanému 11.3.2019, požiadala o určenie kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, pričom táto žiadosť nebola úplná a doplnila ju podaním, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 12.4.2019. V čase rozhodovania o návrhu žalobkyne tak už uplynula lehota na podanie dovolania v zmysle § 427 ods. 1 CSP. Nakoľko právo žiadateľky na podanie dovolania zaniklo uplynutím času, žalovaný správne uzavrel, že vec, s ktorou sa žalobkyňa na neho obrátila, je zrejme bezúspešná a preto jej nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci vrátane nároku na poskytovanie predbežnej právnej pomoci.

2. Proti tomuto rozsudku podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa. Namietala, že nesprávnym procesným postupom jej správny súd znemožnil uplatniť jej patriace procesné práva a to tým, že vytyčil pojednávanie napriek tomu, že vedel o súčasnej pandemickej situácii. Ďalej namietala nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu, ktorá spočíva v tom, že nezistil, že preskúmané rozhodnutie je nezákonné už len z dôvodu, že správny orgán nepriznal žalobkyni právnu pomoc pre dovolacie konanie, ale vo veci samej pred okresným súdom tento nárok priznal. Namietala zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým jej priznal nárok na právnu pomoc v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/1/2012, konkrétne, že rozhodnutie bolo vydané po uplynutí lehoty 30 dní na vydanie tohto rozhodnutia. Podľa nej žalovaný neurčil žalobkyni advokátku v konaní pod sp.zn. 4C/1/2012 pre celé konanie, ale len pre konanie pred OS Spišská Nová Ves, inak by to bol vo svojich rozhodnutiach uviedol. Ak by žalovaný priznal žalobkyni právnu pomoc pre celé konanie, právna zástupkyňa by podala nielen odvolanie, ale aj dovolanie. Poukázala na to, že dovolanie voči rozsudku Krajského súdu nakoniec podala a to v zákonom stanovenej lehote zastúpená advokátom, ktorého bola nútená zaplatiť z jej príjmu a podľa nej lehota na jeho podanie zmeškaná nebola. Mieni si uplatniť po doručení rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci včas podaného dovolania náhradu škody voči správne orgánu a správne súdu. V celej kasačnej sťažnosti žalobkyňa tiež uvádzala, že správny orgán a správny súd „zrejme nevedia čítať, neovládajú platné zákona vrátane SSP, účelovo obchádzajú skutkový stav v prejednávanej veci, snažia sa zakryť stav, ktorý spôsobil žalovaný svojim konaním“ a ďalšie invetívny. Žiadala, aby kasačný súd rozsudok zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 17.2.2021. V plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutým rozsudkom a navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti bolo žalobkyni doručené na vedomie podľa § 450 ods. 4 SSP a žalobkyňa sa k tomuto vyjadreniu opätovne vyjadrila podaním zo dňa 25.7.2021, na ktoré kasačný súd v rámci uvedenej právnej úpravy neprihliadol.

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom vyhodnotil sťažnostné námietky žalobkyne ako v plnom rozsahu nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť zamietol z nasledovných dôvodov:

6. Z administratívneho a súdneho spisu bolo zistené, že:

- Žalobkyňa bola v konaní vedenom na OS Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/1/2012 na základe rozhodnutia centra zo dňa 11.1.2018 o poskytnutí právnej pomoci zastúpená advokátkou JUDr. Michaelou Mihalcovou. Žalobkyňa s ňou uzavrela plnomocenstvo zo dňa 2.5.2018, z ktorého vyplýva, že ju splnomocnila na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci o ochranu osobnosti, náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody, vedenom na OS Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/1/2012. Proti rozsudku okresného súdu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018. Advokátke bol rozsudok krajského súdu doručený dňa 24.1.2019.

- Dňa 11.3.2019 bol žalovanému doručený list, z obsahu ktorého vyplývalo, že žalobkyňa žiada o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k.11Co/437/2017 zo dňa 12.12.2018. Žiadosť neobsahovala zákonom predpísané náležitosti a tiež povinné prílohy a nebola podaná na predpísanom tlačive.

- Žalovaný rozhodnutím zo dňa 15.3.2019 prerušil správne konanie a vyzval žiadateľku na doplnenie žiadosti. Doplnenú žiadosť žalobkyňa doručila žalovanému dňa 12.4.2019. V tomto doplnení požiadala aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že jej hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty na podanie dovolania, ktorá uplynie dňa 25.4.2019.

- Na to žalovaný rozhodnutím zo dňa 18.4.2019 podľa § 10 ods. 5 a § 11 zákona č. 327/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia žalobkyni nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018. Konštatoval, že v čase vydania rozhodnutia žiadateľke nehrozilo nebezpečenstvo zmeškania hmotnoprávnej ani procesnoprávnej lehoty ani bezprostredná ujma na jej právach a preto nárok na predbežné poskytnutie právnej pomoci nepriznal. Už pri jednoduchom právnom posúdení je zjavné, že žiadateľka zmeškala lehotu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku a preto centrum má za to, že právna vec, ktorou sa žiadateľka

na centrum obrátila, je z vyššie uvedených dôvodov zrejme bezúspešná. Samotná doplnená žiadosť o poskytnutie právnej pomoci spolu s požadovanými dokladmi a časťou požadovaných údajov a vyjadrení boli centru doručené až dňa 12.4.2019, po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

7. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala, že vo veci pred okresným súdom jej žalovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznal a tiež to, že správny orgán jej priznal tento nárok len pred okresným súdom a nie aj pred krajským súdom, a teda nie pre celé konanie. Podľa jej názoru, ak by žalovaný priznal žalobkyni právnu pomoc pre celé konanie, právna zástupkyňa by podala nielen odvolanie, ale aj dovolanie.

8. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu 29.4.2019 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy 5) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 8 cit. zákona pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 92 ods. 2 CSP splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

Podľa § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

Podľa § 427 ods. 1 prvá veta CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

9. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom správneho súdu, že v danom prípade nebolo možné zo strany žalovaného priznať žalobkyni nárok na poskytnutie právnej pomoci vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci, pretože v danom prípade nebola splnená jedna s kumulatívnych podmienok na priznanie tohto nároku a to, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, v ktorom žiadateľka žiadala o poskytnutie právnej pomoci. Skutkové okolnosti v danom prípade sú nesporné. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 11.1.2018 bola žalobkyni za zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/1/2012 určená advokátka JUDr. Mihalcová, ktorá žiadateľku zastupovala do právoplatného skončenia veci. Toto konanie na základe odvolania žalobkyne ďalej prebiehalo na Krajskom súde v Košiciach, ktorý prvostupňový rozsudok potvrdil. Tento rozsudok bol doručený právnej zástupkyňi žalobkyne dňa 24.1.2019. Žalobkyňa sa na žalovaného s neúplnou žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci na podanie dovolania tejto veci obrátila dňa 11.3.2019; túto doplnila 12.4.2019.

10. Aj podľa kasačného súdu v danom prípade nebolo možné priznať žalobkyni nárok na poskytnutie právnej pomoci, pretože táto by bola poskytovaná už v čase, kedy lehota na podanie dovolania uplynula. V zmysle § 427 ods. 1 CSP lehota na podanie dovolania počítaná od doručenia rozhodnutia právnej zástupkyňi žalobkyne uplynula dňom 25.3.2019, teda už úplná žiadosť o poskytovanie právnej pomoci bola podaná (dňa 12.4.2019) po uplynutí tejto lehoty. Správny orgán teda rozhodol vecne správne, keď jej nárok nepriznal s poukazom na to, že nebola v danom prípade vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, keď lehota na podanie dovolania proti rozsudku, ktorý žiadateľka zamýšľala napadnúť, už uplynula.

11. Čo sa týka sťažnostných dôvodov, tieto kasačný súd vyhodnotil ako v celom rozsahu nedôvodné. Žalobkyňa namietala procesný postup správneho súdu, ktorý jej mal znemožniť uskutočniť jej patriace

procesné práva tým, že vytýčil pojednávanie v čase pandemickej situácie. V tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, že žalobkyňa v správnej žalobe sama žiadala nariadiť pojednávanie, pričom správny súd je týmto jej prejavom vôle viazaný (§ 182 ods. 1 písm. g/ SSP). Ani osobitná právna úprava reflektujúca na pandémiu choroby COVID -19 nestanovovala pre súdy úplnú výlukú v pojednávaniach, ale podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. účinného v čase pojednávania v tejto veci (17.9.2020) súdy mohli vykonávať pojednávania v nevyhnutnom rozsahu. Správnemu súdu teda ani zákonná úprava nezakázala vykonať pojednávanie, najmä keď žalobkyňa na ňom výslovne trvala. Táto námietka je aj nelogická, pretože na jednej strane pojednávanie žiadala a na druhej strane nariadenie pojednávania namietala. Okrem toho vedením pojednávania sa žalobkyni priznalo viac práv na obhajobu, ako by to bolo v prípade rozhodnutia súdu bez nariadenia pojednávania a jej vypočutia. Žalobkyňa ani nepožiadala súd o odročenie pojednávania na iný termín, napr. z dôvodu pandemickej situácie. Pokiaľ žalobkyňa svoje právo zúčastniť sa pojednávania nevyužila a bez ospravedlnenia sa nedostavila, je to jej slobodné rozhodnutie a v žiadnom prípade nejde o nesprávny procesný postup súdu.

12. Ďalšia sťažnostná námietka tkvela v tom, že rozhodnutie žalovaného je nesprávne, pretože vo veci pred okresným súdom jej nárok priznal. Pokiaľ má žalobkyňa za to, že ak vo veci samej pred okresným súdom jej bol nárok priznaný a táto skutočnosť prezumuje jeho priznanie aj v dovolacom konaní, uvedený názor nie je správny. Jedná sa totiž o dva rozdielne nároky, pričom v konaní o prvom nároku sa skúmali podmienky na jeho priznanie v rozhodnutí zo dňa 11.1.2018. V konaní o žiadosti žalobkyne vo veci podania dovolania sa jedná už o nový nárok a podmienky sa skúmajú nanovo. Právne irelevantná je v tejto súvislosti sťažnostná námietka, ktorá namieta nezákonnosť rozhodnutia žalovaného o poskytnutí právnej pomoci v konaní pred Okresným súdom Spišská Nová Ves zo dňa 11.1.2018, vrátane námietky vydania rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote, keďže toto rozhodnutie nebolo predmetom tohto súdneho prieskumu.

13. Nedôvodná je tiež ďalšia námietka, že advokátka v konaní pred OS Spišská Nová Ves nebola určená pre celé konanie, ale len pre konanie pred okresným súdom, a nie už pre konanie pred krajským súdom ako odvolacím súdom. Podľa tohto názoru by rozsudok krajského súdu mal byť doručený do vlastných rúk žalobkyni, a nie advokátke. Potom by aj lehota na podanie dovolania bola počítaná od doručenia žalobkyni. Súd sa však s touto argumentáciou nestotožnil. Advokátka JUDr. Michaela Mihalcová bola žalobkyni určená na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci (špecifikovanej v rozhodnutí správneho orgánu zo dňa 11.1.2018, ako aj v plnomocenstve zo dňa 2.5.2018), ktorá bola vedená na OS Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/1/2012. Vzhľadom na to, že sa jedná o zastúpenie advokátom, podľa § 92 ods. 2 CSP toto plnomocenstvo nemožno obmedziť a vzťahuje sa na celé konanie, t. j. vrátane odvolacieho konania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že konanie končí právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej alebo iného konečného rozhodnutia. Pokiaľ bolo rozhodnuté vo veci samej pred okresným súdom a voči tomuto rozhodnutiu nebolo podané odvolanie, vec skončí právoplatne už na okresnom súde. Ak však proti tomuto rozhodnutiu je podané odvolanie, toto odvolanie má suspenzívny účinok na právoplatnosť, čo znamená, že právoplatnosť tohto rozhodnutia sa odkladá až do rozhodnutia o odvolaní. Preto rozhodnutie vydané okresným súdom v tomto prípade nie je právoplatné a konanie sa tak presúva na odvolací súd. Jedná sa stále o to isté konanie, keďže odvolací súd rozhoduje o rovnakej právnej veci ako okresný súd, ktorú buď s konečnou platnosťou vyrieši (tak, že rozsudok okresného súdu potvrdí alebo zmení) alebo vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie. V danom prípade odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Až právoplatnosťou odvolacieho rozsudku je právoplatný aj rozsudok okresného súdu (v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu). Preto je potrebné konštatovať, že právoplatné ukončenie veci vedenej pred Okresným súdom Spišská Nová Ves bolo ukončené právoplatnosťou odvolacieho rozsudku. Do tohto momentu bola JUDr. Mihalcová právnu zástupkyňou žalobkyne. Napokon, žalovaný žalobkyni určil na zastupovanie v tomto konaní advokátku až po vydaní prvostupňového rozsudku, teda žalobkyni muselo byť zrejmé, že advokátka bude vykonávať úkony práve v odvolacom konaní. Bol správny postup okresného súdu, keď po doručení písomného vyhotovenia rozsudku odvolacieho súdu tento doručovali len právnej zástupkyňi žalobkyne v zmysle § 110 ods. 1 CSP. Advokátka ako právna zástupkyňa žalobkyne rozsudok prevzala 24.1.2019 a preto lehota na podanie dovolania plynula od doručenia tohto rozsudku právnej zástupkyňi, a nie ako sa mylne domnieva žalobkyňa, žalobkyni, teda do 25.3.2019. V čase rozhodovania žalovaného, ako aj v čase podania doplnenej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, tak už lehota na podanie dovolania uplynula.

14. K námietke, že pokiaľ by advokátka JUDr. Mihalcová bola žalobkyni ustanovená na celé konanie, potom by podľa § 73 ods. 1 SSP mala aj podať dovolanie, je taktiež nesprávny. Ako bolo vysvetlené vyššie, za jeden celok sa považuje konanie pred okresným a krajským súdom ako odvolacím súdom, pretože odvolanie má suspenzívny účinok a jeho podaním sa právoplatnosť rozhodnutia okresného súdu odkladá. Je teda potrebné vždy vyčakať na odvolacie rozhodnutie. Inak je to však v prípade podania dovolania. Dovolanie sa podáva proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu ako mimoriadny prostriedok a nemožno ho preto chápať ako prípadný ďalší, tretí stupeň konania pred súdom. Jedná sa o autonómne konanie, vo vzťahu ku ktorému musia byť splnené špeciálne procesné podmienky, vrátane podmienky právneho zastúpenia v dovolacom konaní. Právna zástupkyňa žalobkyne, ktorá bola určená zastupovať ju v konaní pred okresným súdom a teda aj v konaní pred krajským súdom v prípade podaného odvolania, tak nebola oprávnená automaticky ju zastupovať aj v prípadnom dovolacom konaní. Poukaz na § 73 ods. 1 SSP je pre výklad chápania prvostupňového a odvolacieho konania ako celku nenáležitý, pretože obdobne ako § 110 ods. 1 CSP zakotvuje len doručovanie písomností zástupcovi so splnomocnením na celé konanie.

15. Na záver kasačný súd musí konštatovať, že kasačná sťažnosť žalobkyne obsahovala veľké množstvo invektív voči žalovanému, ako aj správne súdu, typu „správny orgán klame, zavádza, zakrýva svoju neschopnosť, nekompetentnosť, správny súd zakrýva a zrejme účelovo neuvádza skutočnosti tohto prípadu, z jednaní správneho súdu vyplýva, že už vopred bol pripravený záver v tejto právnej veci, žalovaný správny orgán ako aj správny súd zrejme nevedia čítať, neovládajú platný zákon SSP, účelovo obchádzajú skutkový stav prejednáwanej veci, atď.“ K tomuto kasačný súd uvádza, že tieto námietky nie sú spôsobilé zvrátiť právny názor vyslovený správnym súdom. Fakt, že krajský súd mal oproti žalobkyni iný právny názor na prejednávané otázky, ktorý bol podľa kasačného súdu správny, nemožno považovať za pochybenie. Zo žalobkyniných tvrdení, ktoré obsahujú vskutku nemiestne množstvo rozličných obvinení zo zaujatosti a negatívnych až dehonestujúcich výrazov vo vzťahu k osobám rozhodujúcim vo veci, nemožno vyvodiť iný právny názor ako zaujal správny súd. Rozsudok správneho súdu je zrozumiteľný a dáva odpovede na všetky podstatné otázky vznesené žalobkyňou. Preto takto formulovaným sťažnostným námietkam žalobkyne nebolo možné vyhovieť.

16. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že správny súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie žalovaného za vydané v súlade so zákonom. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani kasačný súd a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

17. O trovách kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože neboli splnené podmienky aplikácie § 168. Žalobkyňa ako neúspešná účastníčka kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

18. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.